

לעילוי נשמת

אאמו"ר הר' ראובן בן שמואל זצ"ל

ולעילוי נשמת

מו"ח הר' יצחק ברוך בן אברהם הכהן זצ"ל

ת.נ.צ.ב.ה

עולת ראובן

עלון שבועי בפניני, לקחי וענייני פרשת השבוע

בס"ד

עלון מס' 63

ח' אלול תשפ"ג

פרשת כי תצא

דברים כא, יד

ב. ע"פ בעל הטורים, שאומר שכלי גבר הכוונה לכלי תורה, ורמז שלא ילמד אדם לבתו תורה, לכן כתוב דווקא כלי גבר משום שאין מתאימה על כך הלשון שמלת גבר.

דברים כב, ח

"כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך, ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו".

וברש"י, כי תבנה בית חדש. אם קיימת מצות שילוח הקן, סופך לבנות בית חדש ותקיים מצות מעקה, שמצוה גוררת מצוה, ותגיע לכרם ושדה, ולבגדים נאים, לכן נסמכו פרשיות הללו (תנחומא).

וצ"ל, שרש"י הוכרח לפרש שיש כאן סמיכות הפסוקים, משום שנאמר "כי תבנה בית חדש", ואין הדבר תלוי בבנין, אלא בכל אופן שבא לידו בית חייב לעשות מעקה, ועל כן פירש שאם קיימת מצוות שילוח הקן סופך לבנות בית חדש (ע"פ ביאור רש"י עוז והדר).

ואומר הדברי דוד (בעל הט"ז) שאין הכוונה דווקא לבית חדש ממש אלא לבית חדש שעד עכשיו לא היה שלו.

דברים כד, ה

"כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח".

"והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה".

יש לעיין, מדוע נקטה התורה את הלשון לא תתעמר בה תחת אשר עניתה אחרי שכבר כתבה ושלחתה לנפשה, ומהו פשר הוספה מיוחדת זו?

וצ"ל, שכתוב בתרגום לא תתעמר בה - "לא תתגר בה", וזהו פירוש הפסוק ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף, היינו שמשלחה לנפשה בלי שום תמורה וכסף, והציווי לא תתעמר בה משמעו שגם אחרי ששלחתה לא יהיה לך שום עסק איתה לעשות מסחר ודברים, וזהו שכתוב בתרגום לא תתגר בה, היינו גם אחרי ששלחתה שלא יהיה לך עמה שום עסק ומסחר כל שהוא.

דברים כב, ה

"לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת ה' אלקיך כל עשה אלה".

יש ליתן ב' טעמים, מדוע נאמר על אשה הלשון כלי גבר ולא שמלת גבר כמו שנאמר ולא ילבש גבר שמלת אשה?

א. משום שהתורה באה לחדש, שגם כלי מלחמה של גבר, אסורה אשה להלביש.

ובבעל הטורים, ד"א לכל דבר נקי יהיה לביתו. שהנושא אשה מוחלין לו על כל עוונותיו (ירושלמי).

וצ"ל, שהדבר מוכרח מכך שנאמר לאחר מכן "ושמח את אשתו" ואם לאיש היו חטאים ועוונות היאך יכול לשמח את האשה, לכך נאמר נקי יהיה לביתו שהנושא אשה מוחלין לו על כל עוונותיו, ואז כך יכול לשמח את אשתו.

סיפור לשבת "לא תלבש שעטנז"

סיפור תלמידו של בעל ה"קצות": כשמורי ורבי חלה ונחלש בסוף ימיו זכיתי לשמשו. באחת הפעמים היה רבי כה חלש, עד שהוצרכתי להלבישו. נטלתי זוג גרביים שהיו מונחים באיזה מקום והלבשתים על רגליו. כאשר סיימתי להלבישו בגרביים נזדעזעתי לשמוע, כיצד שואג כארי - "זה דוקר - זה דוקר" סברתי שבוודאי יש איזה קוץ בגרביים שדוקר את הרגל. ופשטתי אותם והפכתי לצד אחר אך מייד שאג שוב בזעקה: "זה דוקר - זה דוקר" ואז הבנתי שאין זה דקירה גשמית של קוץ אלא בדקירה רוחנית, ומסתמא הגרביים שעטנז. ואכן כך היה מיד כשהתחלתי לבדוקם, התגלה לנגד עיניי שגרבי הצמר תפורים עם חוטי פשתן...

לימי הרחמים והסליחות

"וסלחת לעוונותינו כי רב הוא"

האם ריבוי העבירות זה סיבה לסליחה?

בסליחות אנו אומרים 'וסלחת לעוונותינו כי רב הוא', ולכאורה הכוונה שהעוונות שלנו רבים הם ולכן ראוי לסלוח לנו, וזה קשה, שהרי ריבוי עוונות זה לא גורם 'סיבה' לסליחה, אלא להיפך. ומביא רבינו האור החיים הקדוש, פירוש בשם האר"י ז"ל הקדוש שהמילים 'רב הוא' מתייחס ליצר הרע, שהוא גדול בכוח הפיתוי להכשיל בני אדם, וקשה לעמוד נגדו, כי הוא עמל בכל כוחו להחטיא ולהסריח גם את הנשמה, כדי שלא יהיה לנו כוח במה להילחם ולהתמודד נגדו.

בברכת שבת שלום ומבורך ואגוטען שבת!